

Водопій

Еміль Верхарн

Переклад: Микола Терещенко

В глибокій улоговині, немов якась печера,
Простягся тихий став, увесь повитий сном.
Сюди на водопій худоба йде гуртом
І плюскає в воді, відбившись мов химера.

Проходить череда шляхом крутим, похилим,
Лошата ристю мчать, корови ледве йдуть.
І стомлені бики схвильовано ревуть,
Здійнявши голови над сонцем запізнілим.

І зникло все у денному вмиранні:
І звуки, й запахи, і сяйва, й барви, й грані,
І плюскіт хвиль, і спека в далині.

Туман, мов савани, прослався в низині,
Дороги тягнуться безкраї в безнадії,
Немов бики хриплять у спільній агонії.

Джерело: Державне видавництво художньої літератури, Київ, 1946.

Переклад: Микола Терещенко